

PSC amb marge de maniobra?



Ramon Tremosa

El PSOE ha guanyat les eleccions al PP al conjunt de l'estat espanyol per la gran diferència que el PSC ha obtingut a Catalunya sobre el PPC. El PSC ha aconseguit més vots i diputats que mai i té part de raó Zaragoza quan diu que la gent "ha votat per defensar-se". De tota manera el PSC farà molt bé de no pensar que aquest

vot, prestat provisionalment des de moltes i diverses sensibilitats catalanistes, ja el té consolidat. El PSC només el retindrà si ara és capaç de fer una cosa que a Madrid mai no ha fet fins ara: contribuir de veritat a fer un salt endavant en l'autogovern, tant quantitatiu (més diners) com qualitatiu (aeroports i trens). En aquest punt un servidor serà com sant Tomàs: fins que no posi la mà a la ferida (fins que no puguem comprovar resultats tangibles) continuaré creient que el federalisme del PSC ha estat l'engany més gran i sostingut en el temps des del franquisme formulat mai per un partit català.

Però el PSOE fa una lectura molt diferent dels seus resultats electorals a Catalunya. D'una banda, des de la seu de Ferraz interpreten que són el PSOE i Zapatero els qui han obtingut 1,6 milions de vots obtinguts a Catalunya, mentre que el PSC només n'aplega 0,75 en unes eleccions catalanes, quan es presenta sense un cap de llista de Madrid. I, d'una altra banda, el PSOE també interpreta que la seva reculada a diversos territoris de l'estat és deguda a la política d'aliances del PSC a Catalunya, explotada pel PP per terra, mar i aire. Les relacions entre els presidents Zapatero i Montilla no seran pas més plàcides que abans, ja que la propietat dels 25 diputats escollits a Catalunya no és vista de la mateixa manera a Ferraz i a Nicaragua.

Malauradament, una altra vegada els catalans no hem sabut fer la feina a temps, quan tocava: no hem aconseguit concretar ni el finançament ni els aeroports en el cicle econòmic expansiu de 2004-2008, i aquestes qüestions han tornat a quedar a mercè de la bona voluntat del govern espanyol de torn. Ara Zapatero és més fort que no pas fa quatre anys i el PP no és gaire més feble que al 2004. I ara la recessió econòmica que s'acosta, que serà forta a moltes regions espanyoles que han apostat pel sector de la construcció, i que serà intensa a tot l'estat espanyol, farà molt més difícil en aquesta legislatura una negociació objectiva i racional per a donar sortida clara a les necessitats de finançament de la Generalitat. El PSOE sap que ha de refredar la qüestió catalana a Madrid, mentre que el PSC necessita més que mai visualitzar-la, si no vol acabar asfixiant Esquerra (i, de retruc, els tripartits catalanistes liderats pel PSC a la Generalitat) per una manca de resultats tangibles en avenç de l'autogovern. I sempre que PSOE i PSC han topat... ja sabem com (molt ràpidament) ha acabat.

Economista (UAB)
www.ramontremosa.cat